

[Bertel Dahlgaard.]

om man kan sige, at det er unaturligt —, nej, det er disse Købs Medvirken til at hæve Prisniveauet for alle, der køber, altsaa ogsaa for alle de Landmænd, der under de nuværende Forhold gaar ind i Brugene. Vi staar efter min Mening her over for et af de aller- alvorligste Spørgsmaal, naar man ser ud i Fremtiden, og jeg maa meget alvorligt henstille, at Regeringen ikke lader sig friste til at undervurdere dette Spørgsmaals Betydning.

En Bremse paa hele denne Udvikling og paa Spekulationstendenser i det hele taget vilde det være, hvis man bestemte, at Landejendomme, der erhverves i den kommende Tid, ikke igen kan sælges videre inden for et vist Tidsrum. En saadan Bestemmelse vilde ikke genere alle dem, der køber Landejendomme af almindelige erhvervsmæssige Grunde, men vilde alene vende sig mod den spekulationsbetonede Omsætning.

Jeg vil gerne takke Ministeren for, at Ministeriet har erklæret sig beredt til at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse, og jeg vil meget haabe, at disse Overvejelser maa blive ret kortvarige.

Jeg gentager, at det gaar ikke an at lukke Øjnene for de Farer, hele denne Udvikling indeholder for Fremtidens Landbrug. Det er paa nuværende Tidspunkt, man maa forebygge i det Omfang, det overhovedet er muligt.

Det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup har ligesom sidste Aar fremsat en Særdtalelse i Betænkningen. Det ærede Medlem erkender, at der er Fare forbundet med Prisudviklingen paa dette Omraade, men er ikke tilfreds med Loven, skønt det er aabenlyst for enhver, der vil se, at den har haft Andel i, at det ikke er gaaet endnu værre med Prisudviklingen.

Desværre er det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrups Indstilling jo ganske negativ. Det ærede Medlem kan ligesom alle andre — ogsaa de øvrige Medlemmer af Udvalget — se de Vanskeligheder, der altid vil være knyttet til Indgreb paa dette Omraade, og som selvfølgelig ogsaa er forbundet med Praktiseringen af den Lov, det her drejer sig om; men det ærede Medlem har bare ikke selv kunnet foreslaa noget som helst andet. Han antyder i Betænkningen noget om et eventuelt Forbud mod, at Pengeinstitutter finansierer Omsætningen i visse Tilfælde. Men jeg maa have Lov til at sige, at i Udvalget har det ærede Medlem overhovedet ikke stillet Forslag om noget saadant eller blot i ringeste Maade antydnet, hvorledes der skulde lovgives herom. Det

ærede Medlem har været og er ganske passiv, for ikke at sige hjælpeløs, over for de Problemer, der her foreligger. Under disse Forhold tror jeg, man har Lov til at betragte det ærede Medlems Udtalelser i Betænkningen blot som et Udtryk for Ønsket om at unddrage sig Ansvar for Besværlighederne ved en i øvrigt nødvendig Lovgivning. Men det er jo nu engang saadan, at Ansvar skal der nogen til at bære for Tiden, og alle vi øvrige Udvalgsmedlemmer er enige om, at vi ikke har Lov til at skyde det fra os.

Hans Pinstrup: Som det fremgaar af Betænkningen, deler jeg ikke Flertallets Opfattelse af Lovforslaget, men finder det i flere Henseender, baade skadeligt og uretfærdigt, og den skadelige Virkning vil yderligere skærpes med Vedtagelsen af Ændringsforslaget under Nr. 2 til § 6, hvorefter Udstedelse af betinget Skøde søges forhindret — selv om et saadant Ændringsforslag maa siges at være en logisk Følge af Lovforslaget. Dermed vil Befolkningens Deling i 2 Grupper være fuldt gennemført: de kapitalstærke, for hvem Adgangen til at erhverve Ejendom staar aaben, ja, endog lettes, og den kapitalfattige Ungdom, for hvem Adgangen til at erhverve Ejendom vanskeliggøres, i mange Tilfælde umuliggøres, fordi denne Ungdom ikke kan skaffe de nødvendige Penge til Udbetaling ned til Tinglysningsgrænsen. Den sidste Gruppe omfatter det store Tal af den danske Landboudom og netop det Slægtled af unge, der har baaret sin Part af en vanskelig Tids Byrder og ogsaa ofret mere paa sin Dygtiggørelse end nogen anden Tids Landboudom i Tro og Tillid til Værdien heraf som det bærende Grundlag for Erhvervelse af egen Ejendom.

Rigsdagen begaar efter min Opfattelse et Fejlgreb, naar den gennemfører Bestemmelser, der hindrer eller vanskeliggør den naturlige Udvikling: at unge kommer til som selvstændige Landmænd. Livet maa trods Vanskelighederne leves, og der maa være Plads og Muligheder for, at unge friske Kræfter ogsaa i Landbruget kan faa fat og derved afløse ældre og svagere. Herpaa beror ikke blot Fremgangen, men det er Grundlaget, Drivkraften for Landboudommens Dygtiggørelse.

Lovforslagets Bestemmelser bevirker, at unge kapitalfattige Landmænd i Stedet for at have ordnede Prioritetsforhold kommer til at arbejde med usikre og dyre Veksel- og Kautionslaan til Ulykke for dem og deres Familie eller ogsaa opgiver og søger ind til